

Det. o. Lovf. om en forandr. Fordel. af Folkethingsvalgkr.

dringer som Følge af, at ikke blot Frederiksberg og Aarhus men tillige Odense deles mellem flere Valgkredsse, og ligesaa i § 3 som Følge af den almindelige Omlægning af Valgkredsene.

§ 4 foreslaar man at lade udgaa, da man anser det for en Selvfølge, at en Lov ikke kan forandre Grundlovens Bud i § 32 om, at Valgkredsenes Fordeling skal bestemmes ved Valgloven, saa at den endog skulde kunne bestemmes ved enagl. Anordning.

Udvalgets Mindretal (N. Andersen [Odense Amts 2den Valgkreds] Marius Gad og C. F. Varsen) kunne ikke slutte sig til Flertallets Indstilling om helt at lægge det af Regjeringen forelagte Lovforslag om en forandret Inddeling af Folkethings-Valgkredsene til Side, og i Stedet for samme at indbringe et omfattende nyt Forslag, der tilsigter en radikal Omordning af saa at sige alle Landets Folkethings-Valgkredsse og forøger Antallet af Folkethingsmænd med 35 eller med over $\frac{1}{3}$ af det hidtilværende Antal (102). Mod denne Fremgangsmaade skjønnes med Grund den Indvending at kunne gjøres gjældende, at den er ensbetydende med Sagens Henlæggelse indtil videre. Regjeringens Forslag gaar ud paa at afhjælpe den uomtvistelige Ubillighed, der er til Stede for enkelte Kredses Vedkommende derved, at deres Indbyggerantal i Aarenes Løb er steget indtil det flerdobbelte af det Tal, der forudsættes som det normale i Grundlovens § 32. Det er jo bitterligt, at Staden Kjøbenhavns 1ste Valgkreds nu tæller over 50,000 Mennesker og 5te Kreds over 120,000, medens Frederiksberg-Kredsen (Kjøbenhavn Amts 1ste Valgkreds) har omtrent 70,000 og Aarhus Kredsen henimod 40,000 Mennesker. At her er absolut Uretfærdighed til Stede, som Alle burde kunne enes om ufortøvet at udjævne indenfor rimelige Grænser, synes soleklart, og dette vilde

ikke ved en Gennemførelse af Regjeringens Forslag, som forøger Folkethingskredsenes Antal med 8, hvoraf 4 for Staden Kjøbenhavn, 2 for Kjøbenhavns Amt og 2 for Aarhus Amt, hvilket sidste foruden Aarhus Kredsen har flere andre meget store Kredse. Dette vil Regjeringen dog ikke have betragtet som en endelig Ordning, men kun som en foreløbig Rettelse af de stedfindende Urimeligheder. Det udtales udtrykkelig i de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger, at det anses for heldigt, at Spørgsmaalet om en almindelig Valgkredsombdeling foreløbig stilles i Bero, paa Grund af Vanskelighederne ved at enes om Principerne i saa Henseende. Til denne Betragtning kan Mindretallet fuldstændig slutte sig, thi endogaa under Forudsætning af aldeles rolige politiske Tilstande og afgjort Tilbøielighed hos alle Partier til at opnaa indbyrdes Enighed og Enighed med Regjeringen, vilde det altid være vanskeligt at faae afgjort et saa stort, saa gennemgribende og i sine Følger saa lidet beregneligt Lovvæmne, som en almindelig Valgkreds Omordning altid vil være; men man kan derhos ikke se bort fra, at Tidspunktet i og for sig er meget uheldigt hertil. Det vides med Sikkerhed, at Befolkningens Tilvæxt siden 1880 har været høist ulige i de forskjellige Dele af Landet, men nogen virkelig herpaa grundet Beregning og Fordeling kan ikke iværksættes før om 3 Aar, naar Folketællingen i 1890 foreligger med sine Resultater. Det turde altsaa være rimeligt at oppebie dette Tidspunkt; det er langt forstandigere for det ene almindelige Valgs Vedkommende, som kan ventes at finde Sted i Mellemtiden, at nøies med den Forbedring, som Regjeringens Forslag indeholder, end at sætte sin Kraft ind paa en Fordeling hele Landet over, som man i Forveien veed at ville være meget ufuldkommen i det Dødblik, den skabes, og senere efter al Sandsynlighed snart blive saa temmelig ubrugelig. Men hertil kommer endnu, at medens man ved en foreløbig Afhjælpning af utvivlsomme Misligheder og en mindre Forøgelse af